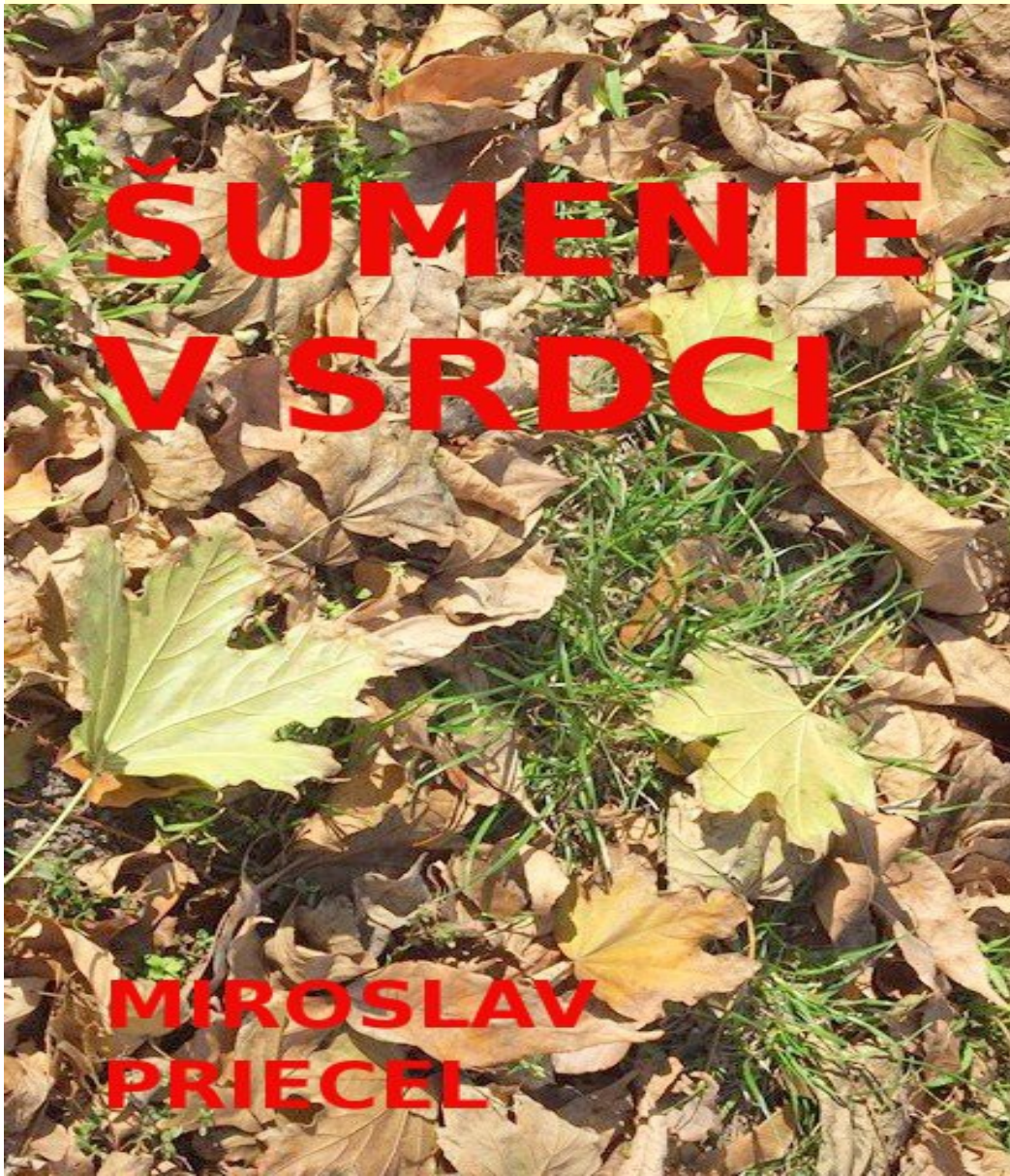

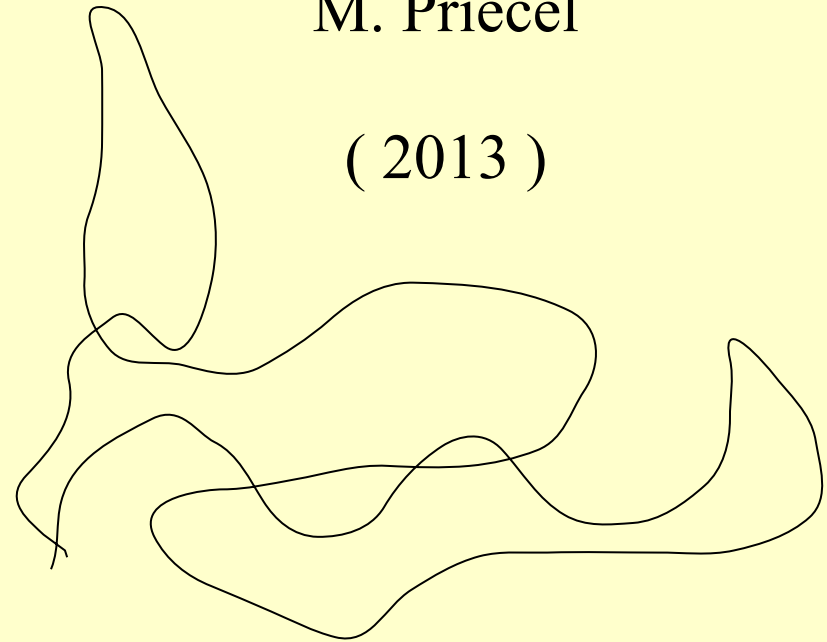

Zbierka básní

ŠUMENIE V SRDCI

M. Prieceľ

(2013)

Našiel si?

Človek kráča svetom,
a hľadá, šťastie hľadá...
Či je azda niekto,
kto vie, čo jeho duša rada.

Hľadá v knihách u Shakespeara,
kde by dušu svoju sklonil.
Bola často slabá chvíľa,
spolu s časom slzy ronil.

Možno každý ten svoj Eden
v záhrade si vo snách tvorí.
Avšak mnohý, mnohý nevie,
kto mu podá pohár vody.

Ja už kráčam svojou cestou.
Nezatajím - Ježiš je to!
On je presne cestou presnou,
v búrkach, zimou, a či letom.

Teraz ...

Teraz ...
... azda...
búriš sa
Ty snád'.

Ale...
nezabudni -
- Pán Boh
Ťa má
aj tak rád !

On je cestou v život večný,
večnej lásky večný prídél.
Vypočuj Ty v klúde reč mi,
by si Nádej v Ňom Ty videl.

Skús osloviť srdcom Syna!
On Ti rád hned' pomôže.
Aj keď vyjde naša vina,
čo reže sa do kože.

On vyhral boj s hriechom Tvojím,
schytil ho za pačesy.
Priniesol tak život svojim,
Spasiteľ'a našiel si ?...

Adorácia

Čas sa pre nás chvíľu
v chrámoch mesta zastavil.
Nie pre lásku inú,
s Ježišom nám chvíľ'a chvíľ'.

Hľadiš Naň v tom chráme,
kde On žehná z oltára.
Pamiatka po dráme,
ktorá Nebo otvára.

"Ja som cesta, pravda, život."-
- to sám Ježiš vraví nám.
Keď Ťa tlačí t'archa clivôt,
tak príd' za Ním v chrám.

Tak dobre ...

Tak dobre je,
že si - Bože !
Ako len dobre!
Ako dobre!
Tak dobre je,
že s Tebou môžem
chodiť po tomto svete!
... a tešiť sa :
z nebeských svetiel,
z oblakov - baránkov,
z čistej vody prameňa,
z priateľských - čistých slov,
z bieleho kamenia,
z piesku - tam na pláži,
z lásky, čo premieňa,
z rozumu, čo stráži,
zo slova, čo znamená:
Živá, večná Láska -
- Ježiš - Boží Syn -
- Srdcom milosť hlása ...
... a ja smiem byť s Ním.

Pár kvetov

Znova Ti dávam na ruku
pár kvetov červených,
keď ako maliar v klobúku
kreslím sny pre iných.

Keď s tých snov úlomky
do rúk Ti padajú,
spievajú zaránky,
hoc ústa nemajú.

Spievajú si pieseň tej
nádeje na lásku.
Pri ruži rozvitej
pridali otázku:

" Si to Ty, čo nám vždy
úsmevom zhasneš tmu? "
Pozývaš dakedy:
" So srdcom vojdí dnu! "

Hviezdy v očiach

**Keď Ti v očiach ako šípky
svietia hviezdy na fotkách,
aj keď noci pletú nitky,
s Tebou vo sne nemám strach.**

**S Tebou vo sne kráčam svetom,
Čakám na deň, keď Ťa zbadám.
Ten deň bude plný Tebou,
nakloním sa k srdca radám.**

**Si mi múzou, si mi medom,
z Teba ráno čerpám silu.
Dávaš srdcu prísl'ub predom,
Teba len chcem, nechcem inú.**

Srdce s láskou

**Slnko Ti hreje zas na opačnej strane Zeme.
A Ty slzy neroníš, neplačeš preto.
Srdce sa smeje - vieš - je láskou celé,
tej pieseň zaznieva, zas letí svetom.**

**Zladený orchester - orchester života
svoje piesne kdekomu za rána hrá.
Nejedna zo srdca, zo srdca obeta,
niekedy sladká aj trpkú príchuť má.**

**Aj keď Ty boríš sa životom s námahou,
niekedy daromné plány si rátaš,
každý deň s úsvitom začínaš s nádejou,
z ktorej - tej splnenej - radosť vždy mávaš.**

Čipky z ľadu

Sypú sa čipky z ľadu,
vietor ich vo vzduchu ráta.
Neostáva nikdy vzadu,
hneď otvára Zime vráta.

Z oblohy nám po miliardach
padá cukor nesladký.
Srdce detí však nemá strach,
ľúbi biele zázraky.

Sladko deťom opreteký
s vetrom v chrbte súťažiť.
Na saniach a bez letenky
je im mnohým sveta žiť.

Nauč nás ...

(Invokácia)

Nauč nás, Bože, milovať !

Nauč nás, Bože, milovať !

Nech nemusíme, snád',

na lásku sa len hrať !

Nauč nás, Bože,

nauč nás milovať !

Milé leto

Rozbehlo sa milé leto
na dráhe nášho neba.
Zaraduj sa teda preto,
veď aj leto nám tu treba.

Letné slnko pohľad Tvoj
tak silno znova mračí.
Čelami nám perlí znoj,
sú jak silní hráči.

Tu ovocie-stolov ozdoba
pre nás v sadoch zreje.
Vravieť nám viac netreba,
hnevať sa dôvod nie je.

Krásne kvety sa skláňajú
pri hore pri Tebe na lúke.
Máš tu dievča-tak ozdob ju.
Pre úsmev na tejto potulke.

Človek robí ...

Človek robí, snaží sa,
chce tak prísť až v Nebesá.
Milosť prosiť viac treba,
Boha v srdci pros teda.

On sa k Tebe rád skloní,
láska jemu zavoní.
A tak ľúbiť viac sa snaž,
v láske nádej vždy viac máš.

Prázdnosť dní však vrúcne zaplň.
Krása Lásky krajšia jak splň.
V láske s Bohom všetky dni,
život je na výslň.

Lutuj pády zašlých dní,
hrešiť s kludom zabudni.
Nastúp v Nebo cestu,
radosť Ti miestu.

V Nebi svet sa nezrúti.
Tam už nik viac nesmúti.
Nik Ťa v tom nezastúpi,
čakajú Ťa zástupy.

Sen

Sníš si sen o láske,
do ulíc vstupuješ.
Vstávaš pri otázke:
Kam život smeruješ ?

Istota chýba Ti,
trasú sa kolená.
Vierou sa nestratíš !
Vieš, čo to znamená !

V náruč skoč Otcovi,
čo Ťa vždy ochráni !
Čo srdce obnoví,
keď Ťa hriech poraní.

Pokánie

Ľutuj hriechy,
čo Ti dušu
tak ťažia.
Viac zlé prieky
Bohu už nezavážia.

Hriechy svoje
v minulosti zanechaj.
Hriech zbytočne
život Tvoj
Ti zapletá.

Hriech Ti bráni
v Tvojej ceste v Nebesá.
Popros Pani,
nech Ti duša zaplesá.

Milá Pani
Nebies - Panna Mária
nech Ťa chráni,
nech Ti život nezmárnia.

Popros Boha,
nech Ťa aj On ochráni,
neber slová,
z ktorých každé poraní.

Pros Ty Boha,
nech Ťa k láske privedie.
vrať tie slová
ľútosti pre prímerie.

Boh pre Teba
v Nebesiach aj radosť má.
Vykroč teda,
nech ku nej
Ti život dá!

Ako kométa

Ked' ako kométa blúdiš nocou,
a v očiach málo svetla máš,
zatúž Ty srdcom za Božou mocou
a z Božích anjelov postav si stráž.

Ked' Ti kríž dňa všedného
svoju stopu na chrbte robí,
nezanevri na život, na Nebo,
uver Ty slovám mojim.

Ked' kríž nesieš na svoju Golgotu statočne
je ťažký každý Tvoj krok zároveň.
Často sa cítiš jak zviera jatočné,
rany Ťa pália jak pochodeň.

Siahni, a chyt' Ty ruku podanú,
čo Pán Boh Ti ponúka z rána,
nazri Ty do Srdca- tam hned' dnu,
je Tvoja záruka v Srdci Pána.

Tak neboj sa tých dní-zamračených,
čo na Teba sa každú chvíľu valia,
zober si Ty slnečné lúče z nich,
ktoré šed oblohy často zmária.

To Boh Ti svoje milosti posiela,
a každú chvíľu Ti ich ponúka,
a mnoho dobrého pre Teba má.
Aj keď sa Ti zdá, že je šťastie z ďaleka.

Ver Ty len, a Bohu dôveruj,
čo na Teba stále myslí.
A nepravosť viac nemiluj,
bo otupuje nám tiež zmysly.

Klepot krokov

Ozýva sa klepot krokov
pri dverách Tvojho srdca.
Je to tak už mnoho rokov,
je to Láska vrúca.

Láska nesie Slovo Božie,
ako Host' prichádza.
Prináša Ti svoje zbožie,
v srdce ho vysádza.

Do srdca Ti potečie
Jeho láska, čo tu je.
Tak sa raduj človeče!
Veď sám Boh
Ťa miluje !

Lupene po daždi

Kráčal som po lupeňoch,
po lupeňoch som kráčal,
čo striasol si dažďom
z konárov stromov.

Máčal krok v mojich snoch
chodník môj krok máčal,
pod dúhy tou klenbou
tou cestou domov.

Kto mi to lupene
pod nohy rozsypal ?
A farbami mi dušu
a oči potešil?

Bolo to súdené
od Toho, kto ich dal,
Tomu, čo v srdci dá
k láske tak mnoho síl.

Hľadanie

Život plný hľadáš.
Padáš cestou pritom.
V očiach slzu mávaš,
brániš srdce citom.

Kde je cesty cieľ?
Kde je zmysel všetkého?
Komu žiť bys smel?
Hľadáš cestu za nehou.

Tak vedz, že cieľom
je života - aj Tvojho -
- život v mene Ježišom,
nie len život dvojmo.

Život plný v pravde,
v svetle Božej lásky.
Kto v srdci Boha nájde,
bude zbierať klásky.

Klásky úrody to radostnej
v láske plnej života.
Ďakuj Bohu za dosť v nej,
v srdci Božia milota.

Občas ...

Občas je ten
kríž tak ťažký,
oddýchnuť by duša rada.

Koľký zas sen,
sníš - nie krátky,
a slza steká slaná.

Opustil Boh
Tvoje cesty Zemou?
A Tvoje hriechy ráta?

Padáš Ty z nôh,
míňaš perlou cennou,
čo znie Ti jak strata.

Hľadáš kompas znova,
prstom len strelku cítiš.
Vážiš vážne slová,
odvahou srdce si sýtiš.

Žeby kríž ?...
Ten cestu v Nebo značil?
A kto jeho bránu
do Neba otvorí?

Vkroč Ty len bliž !
Čin ľútosti Ti stačil -
- Boh Otec náruč
pred Tebou roztvorí !

Kráčal ...

Kráčal Syn Boží,
kríž na pleci niesol On.
Prežil On za nás,
čo nám bolo pod krížom.

My sme tí zločinci,
čo Krista križovali.
Hriechami každý deň,
aj za život celý.

Keď skončil severák,
nový vietor vane.
Po smrti na kríži
Je Božie Zmŕtvychvstanie.

Tak Ježiš znova vstal
na veky, aj na dnes.
Kto verí - sa tešiť smie -
Christos naistenno voskres !

Človeče

Človeče, odkiaľ Ty,
a kam stále ideš ?
Či si tu slobodný ?
A či len bíreš ?

Človeče - osud svoj
len otročinou plníš ?
A vieš, že sa Ti chystá
tam v Nebesiach výš ?!

Človeče - kam chceš ísť ?
A kam meriaš kroky ?
Rátaš Ty s nádejou
svoje dni a roky ?

Vieš, že život Tvoj
chce viesť Pán Neba,
tam, kde Ti trpieť viac
navždy netreba ?

Slovensko

Človeče, Boh Ti tu ponúka
s láskou svoju ruku,
aby si nemusel padnúť
tam naveky v muku.

Aby si prišiel tam,
kde je cesty v Nebi cieľ.
Aby si sa radoval,
a naveky sa tešiť smel.

Slovensko hľadané
nejedným synom,
zlákaným tak často
krajinou inou.

Každý deň v tebe som,
Božie Srdce hľadám.
Slovensko - tešíš ma,
keď ho v tebe zbadám.

Hory a rovina
Európe v srdci,
Slovensko - chlebík môj
na stole skvúci.

Slovensko - malé si,
do srdca sa zmestíš,
ťažko ti však bude,
dokiaľ sa nezlepíš.

Ručičky osudov

Kráčajú ručičky
osudov.
Rátajú sekundy
aj bez slov.

Nesú nám
iskierky jasných dní.
Každá nám
zajtrajšky rozjasní.

Nádejou priateľsky
Boh volá.
Rozsieva, daruje
aj znova.

Po Láske tu z Neba
všetko cnie.
Milovať na Zemi
každý smie.

Hádajú sa slová...

Hádajú sa slová,
nedajú Ti spať.
Skúšaš šťastie znova,
snívaš mnoho krát.

Tikajú Ti zrnká
v pieskových hodinách.
Tiene Tvojho slnka
kryjú šedi prach.

Kde máš šťastie hľadať ?
U Boha skús znova !
Chce sa Ti postarať
nech je zhviezdy Nova.

Nech je z hviezd kométa,
čo príchod Krista hlási,
Tvoje smútky rozpletla -
- dušu dá do krásy.

Komárno

Komárno - tam kdesi
južnejšie na pláni.
Žito, čo dozrieva,
chutný chlieb na dlani.

Komárno - ty mesto,
čo zneje nad riekou,
zneješ mi ty piesňou
mora - tak ďalekou.

Komárno - ty mesto
i pri veľkom Dunaji,
si nám tu jak mušla,
čo perly odhalí.

Komárno - prístav,
to srdce plavčíka,
riečny denne vánok
do mesta preniká.

**Komárno - perla
v tom žitnom mori,
čo svätcom Pána
sa časom pokorí.**

Kam len kráčaš

Kam len kráčaš-

-Ty slovo básnika ?

Tam do hĺbky-

-kam srdce preniká !

A čo v srdci robíš-

-Ty slovo básnika ?

Obväzujem dušu-

boľavú pre vinníka !

Čím liečiš dušu -

- Ty slovo básnika ?

Slovom o Bohu -

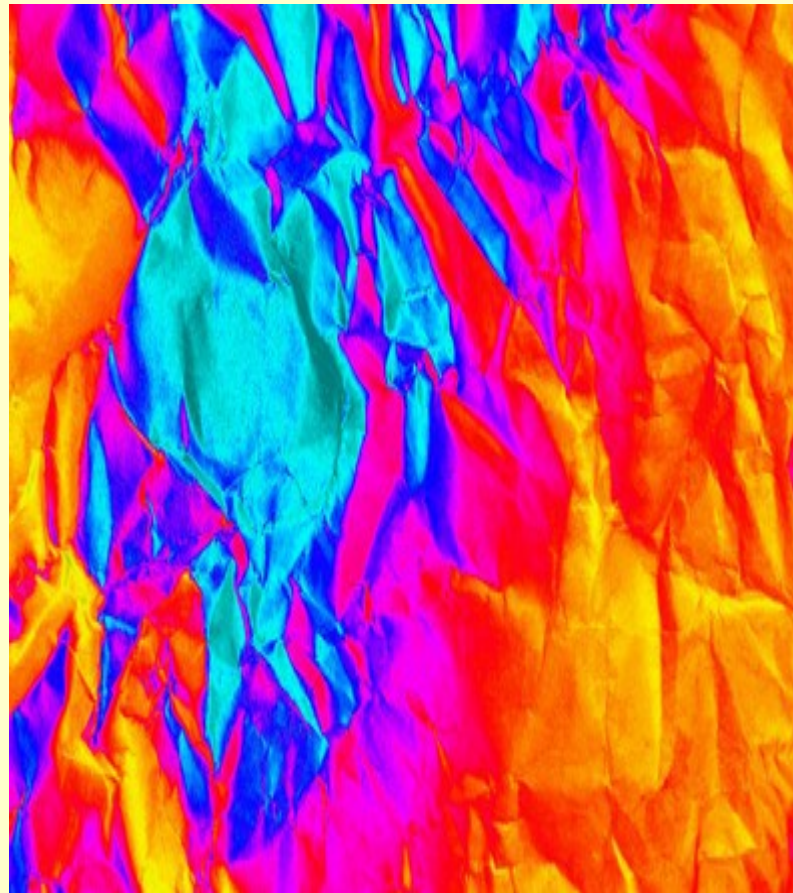
- čo srdcia preniká !

Tak v duši zaznej,

a srdcia naše poteš !

V radosti ráznej

" Lúbim Ťa !" -povieš.

Prosba

Prosil vl'údne:
" Daruj klasy ! "
A Ty chlieb mu
svoj podal si,
čo Pán Neba daroval,
keď si prosbu povedal.

" Ďakujem Ti za chlieb Tvoj. "

- riekol hladný -
- prosiaci,
keď Ty dal si
aj chlieb svoj,
láskou v srdci horiaci.

Plameň

Plameň sviece života
On postráži - ochráni.
Vzácná preň je bolesť tá,
keď Ťa vernosť poraní.

Boh - ten stále
živí, vlaščí.
Pod' len - plameň
sviece stráži !

A tak v Jeho
svetle kráčaš,
občas nehou
slovo zmáčaš.

A aj v kráse
všedných dní
úsmev v jase
deň zjasní.

Radosť z lásky pochádza,
srdcom úsmev preletí.
Milé slovo pohľadza,
" Lúbiť skúsme! "- povie Ti.

Ide človek životom ...

Ulica tmavá,
dážď v nej husto šuští.
Samoty bralá
z každej strany pľuští.

Tma z vysokej oblohy
na človeka padá.
Pletie sa mu pod nohy,
do očí mu sadá.

Cestu jeho ulicou
ploty z výšok lemujú.
Začne snívať aj bez snov,
že ho pozvú niekam dnu...

A on ide ulicou,
jak aj svojím životom,
plniť tak cieľ svojich snov-
- nebyť už viac otrokom.

Kráča v pľuští, stále kráča.
Cestu jak životom hľadá.
Cíti stres, jak v koži hráča.
V srdci nádej večne mladá.

Tak šinie sa životom,
človek- ten veľký pútnik.
Nerestí snád' otrokom,
v chybách často smúti.

V zime, v blate často súc.
Na ulici, v snehu.
Hľadá teplo dlaní, srdce,
a blízneho nehu.

Kto má preňho v srdci miesto ?
Kde ho teplý čaj ten čaká?
Prešiel snád' tak celé mesto.
Kde je preň aj radosť dáka ?

Snád' za plotom je ten Raj ?
Tam je preň to teplé miesto ?
Pred ním spásu neutaj !
Do Raja bež Lásky Cestou!

Zatúži on- chce vidieť
Záhradu za plotom tým,
záchrany a spásy sieť.
S kým ju nájde? S kým, len s kým ?

Ježiš ruku ponúka,
chce ho priviesť k Otcovi.
Čo ho čaká na lúkach-
- v Raji - tam až na Nebi ?

Tam ho Otec s láskou čaká.
Syna márnotravného.
Však ktorá je to ohrada?
Raja prisľúbeného?

Len srdce vie ...
Kam láska ťahá z ďaleka.
Ešte v srdci neuzrel,
kam Boh pozýva človeka.

A keď ráno do záhrady
vyvedú ho, do sadu,
očarený sa rozhladí
na tú krásu, parádu.

Za tým plotom -
- Raj nás čaká !
Každý chce nájsť cestu domov.
Ísť do Raja - Ťa nezľaká !
V radosti, ...
...aj s dušou Tvojou !

Veselá trojhubka

Krásne sa mi, krásne,
píše nové básne.
A tak sa mi zjasní,
keď verš sa rozbásni.

S múzou ostrý duel mám,
hľadáť rýmy pekné vám.
Snáď vás nimi poteším,
zahrejem na mnoho zím.

Ako víno varené,
verše,
snáď aj zdarené,
pre váš úsmev na tvári,
nech vás smútok nekvári.

Rynie ...

Rynie sa Ti,
rynie,
zo srdca
tá láska.
Napĺňa
tak chlebom tým
celý objem kláska.

Kláska
to na poli
života verného,
čo úrodu prináša
Bohu
plodu milého.

Tak sa zase ...

Tak sa zase v srdci mojom
deň tou láskou rozvidnieva.
K Bohu nežným svojím slovom
srdce zas sa rozospieva.

Svieti znova deň môj celý.
Pánu Bohu na radosť.
S ním som všade
vždycky smelý.
Zlosti, smútku tak na zlosť.

A jak idem,
kroky moje
ku výšinám smerujú.
Aj keď časté
potu znoje
jak dážď na streche
bubnujú.

K tomu občas
slzy smútku
z pádov mojich
pridávam.
Hriechu obraz
kdesi v kútku,
čo spáchal som-
-vyznávam.

Tak vykročím
znova v cesty
ku Otcovi do Neba.
Kde spievajú
Bohu hviezdy,
hriechu tam viac netreba.

Kráča človek

Kráča človek
zase v izbe.
Do stien stále hľadí.
Do života chuť mu mizne,
nevie si s tým rady.

Spoločenstvo stien
mu tichú pieseň spieva.
Ten človek znova len
o láske rozoznieva.

Tak-kde ste ľudia ?
A kde spieva srdce vaše?!
Čie sny vám srdcia budia ?
Čím plnia sa jak čaše?

V čom život znie váš
jak vína sladký mok?
V srdci tú pieseň máš,
čo riadi lásky krok!

Tak taká je ich odpoveď!
A pravdu veru majú.
Rozprestři Ty lásky sieť!
Od srdca svojho
ku sveta kraju!

Nepriateľ sa strojí márne ...

Nepriateľ sa strojí márne,
berie hrozby len do úst.
Myslí si, že bije zdárne,
však je len jak v poli chrúst.

Pán sa iba kludne smeje,
hľadí naňho z vysoka.
Nepriateľ sa zlost'ou chveje,
uteká do ďaleka.

Však darmo päste stíska
a do výšok hrozí.
Darmo zlu sa líška.
Padne do tej hrôzy.

Šelma-tá len zuby cerí.
Seká, ako šablami.
Človek v Kristu Bohu verí.
Výhrou kríža, ranami.

Toho-čo na kríži pnel,
Syna Otca milého.
Dať človeku život chcel.
Niet Záchrancu iného.

Pevná vôľa

Bohu ja podrobiť
by som chcel telo
svoje, aj keby
to práve nechcelo.
Ja osedlať ho chcem
smelo,
a k Bohu viesť
s telom
aj svoje dielo.

Ved', čo z toho
človek má
keď,
do hriechu zas
padá hneď?
Človek-ten
môže aj viacej
chcieť-
- s Bohom
v láske naveky -
- tak mnoho liet.

Rieka života
mi v žilách prúdi.
Dni moje unáša,
kde je láska ľudí.
Však viac k Bohu
smeruje,
čo lásku k Nemu
budí.
Čo ľudí srdca
čistého
viac neodsúdi !

Ked' mi deň ...

Ked' mi deň iba
ťažkosť prináša,
a život
iba súženie rodí,
ja srdce svoje k Bohu
povznášam,
a dušu svoju
k Bohu vodím.

On prijíma ma
a láskou svojou hostí !
A pomáha mi,
keď staviam k nemu
mosty.

Mosty k Bohu
láskou ku Nemu
vernému.

Na ten most
položím s pokojom
aj ja svoju nohu.

Tak pôjdem s pokorou,
a láskou ku Nemu.
S pokladom milých slov,
odo mňa Jemu.

A ak mi deň
iba súženie zas zrodí,
ja prosím Boha:
Daj mi živej vody!

Vody,
čo do života
prúdi,
aby som pre Boha žil,
a Jeho Láske
pre ľudí.

Človek tak slabý ...

Človek
tak slabý,
tak slabý som.
Aj keď snád'
budovať na skale
dom
sa snažím,
stále...

Ty ma prekvapíš,

a značíš

cestu k výšinám.

Kde tróniš.

A vládneš mne.

I nám.

Zavše som

jak kameň

odtrhnutý

z brala.

Jak lásky plameň,

čo k srdcu

Ti sadá.

A chceš

ma stále podržať.

Aj keď

práve

moja trať,

vedie krivo.

Snád'.

Tak pomôž.
A podrž, Bože !
Svojou mocnou
rukou.
Keď nezmestím
sa do kože.
Pobež so mnou.
Tou lúkou.

Lúkou
sviatku,
dňa všedného.
Porátaj mi
moje kroky.
Ktoré k Tebe
dlhé roky
smerujem.

Tak málo Ťa mám rád !

Tak málo, tak málo

Ťa, Bože, mám rád !

A možno by sa povedať dalo,

že predsa len mnoho krát

som Ťa potešil.

Tak málo, tak málo

Ťa, Bože, mám rád !

A iste by za to stálo

srdcom, a nie len slovom snád',

aby som sa polepšil.

Tak málo, tak málo

Ťa, Bože, mám rád !

A často by si srdce prialo

byť svätým, svätým byť akurát,

aby som Ťa potešil !

Lebo ...

Tak málo, tak málo

Ťa, Bože, mám rád !

Flirt

Letný večer pomaly trhá

d'alší list z kalendára.

Chladí v parku tóna dlhá,

mesto v ticho sa ponára.

Každý v meste domov cieli,

teší sa na pokoj doma.

Len páriky by spolu chceli,

tešia sa na rande znova.

Domonik a Petra v parku

v smútku, že zas domov musia,

na rozlúčku pusu sladkú,

kým sa na čas nerozlúčia.

„Ahoj! A spinkaj sladko !“

- tak sa lúčia , a želajú si.

„ Bez Teba chcem byť krátko.“

V duchu srdcom žehnajú si.

Petra ticho odchádza,
domov je už celkom blízko.
Jeho zrak ju sprevádza,
vzdušný bozk jej poslal tíško.

Petra už je na skok domov,
ich panelák je vidno dobre.
K nemu má len zopár krokov,
pri nej sú tie steny obrie.

Dominik už v diaľke mesta,
v srdci jeho nežnosť jej.
Kráča kade domov cesta.
Srdce jeho láskou znej.

Petra ticho kľúčom v ruke
bránu vchodu otvára,
niečo bráni dvier tej kľuke-
-tu sa Žigo vynára!

„ Čau dievča, jak sa máš !?“

- Žigo v smiešku sa pýta.

„ Ty dnes dobre vyzeráš !

Že Ťa vidím, celkom vítam!“

Pohoda Petru domov láka:

„ Ahoj. Nemám teraz čas.

Domov musím, mama čaká,

otec, aj večera pre nás.“

Žigo myslí, že ju zláka.

Myslí si - je sveta chlap!

V jeho srdci sa už zmráka,

chcel by získať aj jej skalp.

„ Pod' na disko so mnou spolu !

Vínko k tomu ponúkam !

Nemysli ty vždy na školu!

So mnou v disko - tam dnuká!

Sú tam moji starí známi,
kamarátky smejú sa.
Na diske my nie sme sami.
Povala sa nerúca.

Potom ráno poviem čosi
Tebe milé do uší.
Porátame kvapky rosy,
kým ich slnko vysuší."

Petra váha, milé slová
Žiga vábia jej v ušiach.
Žiga snaha stále nová
robí stopy na srdciach.

Jej srdce však chce byť verné.
Dominik jej v ňom žije.
Má ho rada - to jej verme.
V láske vernosť ožije.

Petra na Žiga hľadí,
a úprimne do očí vraví:
„ My sa máme s milým radi.
Taký podraz ja nespravím!"

Žigo sa až zháčil,
keď počul tie slová.
„ On by ti to snád' prepáčil."
-Žigo začal zápas znova.

„ Nie - to je slovo moje isté!
Nech zostane pre Dominika
moje srdce vrúcne, čisté!
Nevolaj ma ty viac nikam!"

Tak Petra zvodcovi odvetí.
Žigo rozmýšľa tuho.
Myslel si, že ju má v sieti.
Zápasí s ňou však už dlho.

„ Však on o tom vedieť nemusí !”

Žigo skúša útok znova.

Často robil také pokusy.

„ To nič nie je!” - v šere zvolá.

„ Nie ! - vravím ti druhý krát!

Nechaj ma na pokoji !

Dominik ma má, ver, rád!

O to sa ja nebojím!”

Kým sú Petra a s ňou Žigo

na chodbe tam v zápase,

otcovi je za ňou clivo,

rozhliada sa v terase.

Berie kľúče, dvíha rolety.

Plášť na plece, obúva topánky.

Že dcére vyjde v ústrety,

nech nepríde zaránky.

Zišiel dolu schodišťom.

Žigo zatiaľ Petru drží,

otec prišiel zrazu vtom.

Vidí, že je Žigo drzý.

„Nechaj Žigo dcéru moju,

ona tebe nepatrí!

Smeruj von - ty svoju nohu,

pokoj jej ty nejatri !"

Zaspätkoval Žigo k vchodu,

„Dovidenia."- povedal.

Pod sebou mal vratkú pôdu,

kým tam otec stále stál.

A tak prišla Petra domov,

Dominik jej v srdci je.

Že vyhrala lásky bojom,

ju myšlienka zohreje.

V srdci radosť tú nesmiernu,

že jej city verné sú.

A že mala lásku vernú,

nerušila hranicu.

Jesenná

Pominula
krása kvetu
popadali lupene
Nekričia viac
farbu svetú
nesvietia už
na žene

Svet zabudol
na tú krásu
Kvet svieti jej
len v nociach
Tak keď prešlo
mnoho času
svieti žene
tam vo snách

Návšteva

Vletela mi, vletela
jedna osa do bytu.
Ja sa na ňu pozerám,
pýtam sa jej:" Čo ty tu ?"

Lieta osa zvesela
nad posteľou, nad stolom,
ale nevie, chudera,
ako z izby, ako von.

Tak jej okno otváram:
" Nech sa páči, milá osa !"
Trochu sa však obávam,
že mi sadne na stred nosa.

Ale osa slušná je,
tak nerobí nálety
Kade okno, už aj vie,
kľudne oknom vyletí.

Jesenné vyvádzanie

Tak sa básni
zvesela
keď sa na svet
pozerám
Na svet rozžiarený
slnkom
pri jazere s vánkom
s vlnkou
Nečudo
že babie
leto
ráta strapce viníc
preto
Spev vinárov
zvesela
ich chasa tu
oberá
Úrodu si domov
nesú
Zase víno z nej
je k plesu

Tichá báseň ...

Tichá báseň
letí k výškam.
Ja sa stále
Tebe líškam.

Tichá báseň
v zime, v lete,
Tu na jeseň,
na planéte.

Tiché slová
stále krútim,
vstávať znova
Teba nútim.

Lúbi lety
radosť detí.
V šíre svety
svetlom letí.

Deťom s tebou
daruj kvety.
Leť s modlitbou,
ktorá svieti!

V diaľke...

V diaľke zvoní
Lásky zvon.
Nehou roní
ten zvon tón.

Volá Teba na slávnosť,
Lásku Božiu okúsiť.
Tu je milý každý hosť,
čo chce s Pánom
v dobrom byť.

Na omšu volá Teba:
" Ty Pána pod' osláviť !"
Zober dary dňa teda,
a do chrámu ráč vstúpiť.

Príd', a k Pánu pristúpiť
srdcom Ty len sa neboj !
Tu môžeš v pokoji žiť,
a hlas zvania
počuť môj.

Pomôž, pomôž, Bože môj...

Pomôž, pomôž, Bože môj,
keď obteká mňa táto tma.
A pošli, pošli aj svoj voj,
ten vyjme ma z tohto dna.

Slabý som, slabý,
jak trstina vo vetre.
Zlé slovo raní,
čo človeka postretne.

A čakám, čakám ja,
že ruku pomocnú podáš.
Mení Tvoja láska náramná,
keď plní sa mi rováš.

A tak, ako hriešnik
prichádzam,
nosím znamenie Púte na čele,
že som sa hriechu poddával,
a dával Ti srdce nie celé.

Prežitý deň

Prežitý deň
pod lampou si
večer ticho pradie.
K slovám dobrým
dokladáš Ty,
čo zem všetkým kladie.

Silu hradov,
čo chránia Ti
tie pohľady sladké.
Cudzím, blízkym,
priateľovi,
otcovi i matke.

Slnka lúče
hladili Ti
deň celý aj líca.
Štrkotala rúče
kľúčmi
večer večernica.

A Ty šťastný,
že deň celý
Tvoj mal líca jasné.
Modlitbami zakončený,
kým s vdakou
nezhasne.

Tvoje, Kriste, stopy v prachu ...

Tvoje, Kriste, stopy v prachu
nás za Tebou vedú
či v odvahe, a či v strachu,
v ústrety Nebu.

Tvoje kroky pod krížom,
Tvojou krvou zmáčaným,
sú vždy nám príkladom.
Nám-luďom zraňaným.

Ku stopám Tvojim
ja svoje pridávam.
K modlitbám svojim,
s ktorými zaspávam.

Dobré slová

Také slová Tebe mám,
a aj také Ti hneď dám:
" Prednes Bohu v Jeho chráme
chvály, prosby, vd'aky samé ! "

A vždy, keď sa večer zmráka,
v srdci zaznie znova: " Vďaka ! "
Za dňa dary, za deň celý,
že sme žili, že sme bdeli.

Chodíš svetom

Chodíš svetom, hľadáš dom,
kde prijmú Tvoju dušu.
Kde nemyknú len tak plecom,
keď nesieš kríža skúšku.

Tvoj kríž, Tvoja skúška
spat' Ti stále nedá.
O tom sníš, že vlahy sprška,
milosti,
a nie beda.

Zdvihni ruky, srdce svoje
do modlitby zopni,
vyslov slová, vyslov znoje,
dňa námahy vopni.

A tak s citom vrúcny pridi
stále znova k Pánu Bohu.
Kráčaj v Ňom, v pokoji výjdi.
Pravé slová vlož do slohu.

Ten, čo kríž dal, s ním Ťa stráži.
Každý Tvoj sval, srdce vlaščí.
Srdce vlaščí tou svojou milosťou,
keď sa odvážiš prísť za ním
s vrúcnosťou.

Pod' s hriechom pod kríž...

Pod' s hriechom pod kríž,
ten Kristov drevenný.
O pokoji len sníš,
si vinou zdrvený.

V šumení vetra
a v slnka lúčoch.
Vinou sa neutráp.
Aj keď bije v krčoch.

Ten, čo z Neba pozerá
sem na Teba s Láskou,
v Tvojej vine zomrel a
bez výčitky pár slov.

Tá v bolesti vlna,
čo z boku vytiekla.
Aj krvi plná,
" Odpusť im "- Vyriekla.

Ticho to vyriekla.
Spolu s Kristom už.
Keď na kríži vytiekla,
keď trpel Kristus-muž.

Muž plný bolesti,
že sme nemilovali.
A že sme neresti
preč z duše nedali.

Tak pod', len pod'
na cestu pokánia !
Nesmeruj loď
tam, kde Ťa popália !

Pozri len, a Petra
nasleduj s radosťou.
V šumení Vetra,
čo zneje milosťou.

A či Ti Pán ...

A či Ti Pán
na to srdce dal,
aby si hnevy v ňom
denne prechoval ?

A či Ti Pán
na to rozum dal,
aby si ranivé
úmysly vymýšľal ?

A či Ti Pán,
jazyk a reč dal,
aby si blížneho
pyšne urážal ?

Kam hľadiš ?
Pozri sem !
Na lásku
pozri len !

To je to, prečo žiť !
Zlo hriechu zahod' !
Počuj Slovo Božie-
- to je života návod !

Nechaj hnev za sebou.
Do Svetla vykroč !
Tam už Ťa Pán čaká,
zo zloby vyboč !

V pokoji jedz Ty len
svoj každodenný chlieb.
Nech viac tej zloby
Ti v srdci už niet.

Na Teba , Bože, pozerám ...

Na Teba, Bože, pozerám
keď ma kvári vina.
Každú vinu priznávam,
v hriechu je mi zima.

Ked' ako kvet uvädám
a znova dvíham hlavu,
ja chuť kráčať znova mám,
a brať tak Tvoju radu.

Že radostná zvesť
čaká na mňa tam,
kde treba kríž svoj niest',
s Tebou aj, a nie sám.

Že kríž sa mostom
v rukách Tvojich stáva.
Tam všetkým host'om
je ovenčená hlava.

Tak volá Tvoja stráž,
aby sme k Tebe prišli.
Ty zlobu nepoznáš,
k Tebe prídu čistí.

Tak len Ty nás zavolaj,
Ktorý v Nebi čakáš.
Pripravený v Nebi kraj,
doň Ty duše hľadáš.

Za Tebou ja mierim
a chcem Ťa vždy mať rád.
Stále Tebe verím,
znova-tisíc krát.

Ver Bohu viac...

Ver Bohu viac, ako tej tme,
aj keď svetlo nevidíš !
Uvidíš Svetlo, utečie zlé,
až keď Bohu uveríš.

Boh Ti svetlo, radosť dá,
veľmi rád Ťa poteší.
Veľkú radosť z Teba má,
keď Ty pred Ním nehrešíš.

Staň sa svätým !
Do Neba smeruj!
Neber smeti
svojho hriechu !

A tak Jemu lásku prines,
dobré skutky k tomu.
Dobrej vôle celý prives
Nebeskému Domu.

Veď to Nebo je tým náš Domov,
že v ňom Otec na nás čaká.
Hoc keď vie, že pod našou nohou
jedov kopec, had aj láka.

Ty chceš, Bože, krížom mojím...

Ty chceš, Bože, krížom mojím
od zlej cesty ma odvrátiť,
a na cestu života,
lásky k dobru navrátiť.

Ďakujem Ti teda, Pane,
za všetky kríže, skúšky,
za všetky trápenia,
lebo všetky tieto kríže
len z Tvojej starosti
a lásky,
veru len z tých
pramenia.

Preto prosím, Bože,
daj mi silu a svetlo,
že by ma radosť, šťastie
tu s Tebou vždy stretlo.

Ved' Ty vieš, že tým,
čo ťa milujú,
mnohé na dobré slúži.
A Ty dať, veru život,
šťastie každému
v hojnosti
pre lásku túžiš.

Môže sa Ti zahľadiť

Na sto rokov,
na sto liet,
môže sa Ti
zahľadiť
do očí, aj
do srdca
kde tá láva
horúca
môže znova
rozkypieť.

Kypieť vrúcne
v hĺbke očí
keď sa Ti cnie,
v ušiach hučí
hlas Jeho,
aj v srdci znie,
kde Ťa nájde
dobré vie.

Vie On, že Ty
prameň Jeho
nosí kvety
tam až v Nebo.
Tam, kde spolu ste
vo dne, v noci,
v meste, v sne,
kvety
Tvojich modlitieb.

Tak podaj ruku
a siahni
po čase.
Keď stá dní
v roku
šli ste ku kráse.
Kráse svetlých dní.
Ďakuj,
a nezabudni.

Čo On Ti
v život dal.
Slzu z očí
On Ti vzal.
A tak sa Ti točí
ten svet Tvoj.
Z tieňa vykročí
v boji, v ceste
za Tebou,
Je to stále
Prvý z mnohých-
- Ježiš Kristus-
Priateľ Tvoj.

Zľutuj sa, Pane, ...

Zľutuj sa, Pane, nad nami !
Hoci na to nárok nemáme.
Povzbud' nás !
A buď Ty vždy s nami
nech sa nepravosti nedáme !
Podrž nás !

A keď aj vädneme,
jak aj stromy nemé,
tak, ako ten kvet vo svete -
- zavraž nás !
Milosťou náramne,
že nech Ti zakvitneme
tak, ako lúka v lete.

A ku Tebe nech vzlietneme
jak holúbä vo vzlete !

Blažený muž ...

Blažený muž, čo skúšky vydrží,
a vie,
že veniec života v šťastí obdrží,
a zazrie
mnoho a mnoho dní
večného života,
keď aj dočasne s ním
ťažkosť tá zametá.

Len sa kríža neboj,
a buď Ty vždy statočný !
Vo vernosti k Pánovi
buď k sebe náročný!

Čaká Ťa, a chce Ti Pán Boh
dary svojhe dať,
rozžiariť Ti líce jasom,
a v Nebi Teba mať.

To len ver mi,
dňom Ty nocou spomeň si
mnoho, mnoho,
mnoho krát,
lebo Ťa má
náš Otec Nebeský
veľmi, veľmi,
veľmi rád !

Túžba po Nebi

Túžobne čakám
Nebeskú krásu,
večer ja hľadáam
hviezd neba jasú.

Tam v Nebi - tam kdesi
Ty na mňa čakáš.
K životu Ty vzkriesiš,
tých, čo tak hľadáš.

Ovečky belavé,
ovečky čierne,
hriechami boľavé,
pokáním verné.

A tak v Nebe prídu
všetky čisto biele,
z očistca aj výjdu
láskou k Tebe vreľé.

Aj k Tebe - Ježišu,
náš Pastier verný.
Staráš sa o dušu
k hriešnikom mierny.

Daj Ty len pozor ...

Daj Ty len pozor
na faloš liberalizmu!
Na tie klamstvá jeho !
Tak oči otvor,
a porozmýšľaj' skús !
Nespol'ahni sa na neho !

Odvážne Ty len pod',
a pozri sa so mnou !
Kam pláva tá loď -
- do záhuby tmou !

Čo sa tvári,
že vraj chráni práva,
všetkých ľudí slobodu.
Čo sa nestráni
podporiť interrupciou
vraždy detí bez súdu !

Čo hlása všade,
že chce voľné drogy.
A potom tiež kope
tak narkomanom hroby !

Je teda vari slobodou
byť na droge závislý ?!
Ísť tak cestou zlou,
že dobré, si nemysli !

Kto toto len háji,
do očí Ti klame !
Falošných báji
tak klamstvá samé!

Ved' stále aj ja som
tohto štátu občan.
A tak svojím hlasom
hájiť pravdu mám.

Ty vždy len odvážne ...

Ty vždy len odvážne,
vrúčne Boha miluj.
Priznaj si aj rozvážne
tu všetku svoju vinu.

Predstúp Ty pred Pána
so svojou ľútosťou.
Nech sa Ti tak tá rana
vylieči milosťou.

Milosťou zdarma
získanou na kríži.
Vykroč hneď z rána.
Milosť Ťa nezníži.

Čo Boh pri ľútosti
kajúcemu dáva.
Srdce plné ľúbosti
tak pre ľútosť máva.

A tak srdcom obnoveným
začni novú púť.
Nebež k hriechom odhodeným,
k Bohu život skrúť.

Ked' mi v sláve ...

Ked' mi v sláve prichádzaš
ako chlieb,
a v srdci Srdcom
sa ku mne túliš,
ja viem, že práve
Slovom z Tvojich riet
ja sýtený som
a Ty ma len ľúbiš.

Aby naše srdce bolo
navždy, navždy
Tvojím trónom.
Nech je vždy len
Láska láskou vrúca -
- ja túžim, túžim
po tom.

Z toho trónu
nášho srdca
žiara Lásky nech
žiari navždy citom vrúca,
štedro platí cech.

Tak tá láska,
ktorou ľúbim,
je vždy len tá,
ktorú len Ty dávaš.
Pohl'ad z kríža
nás poláska ...
Všetkých ľudí nádej odveká:
Tvoja dľaň, čo podávaš ...
A s ňou seba samého:
Krista - Syna Človeka
a ...
Syna Božieho.

Srdcia v Božích rukách

Pane, Ty drž vždy
naše srdcia.
Hrej zas vo svojich rukách,
a nepusti !
Nech neprávosť
našu zrúcaš,
ved' nás po svojich lúkach,
a odpusti!

Že veru sme robili
skutky hriešne,
proti Tebe sme neprávosť
aj konali.
A naše hlúposti
boli smiešne,
keď sme výčitky
Ti volali.

Zľutuj sa , Pane, nad nami!
Hoci na to nárok nemáme.
Povzbud' nás!
A Ty buď vždy s nami,
nech sa neprávosti nedáme!
Podrž nás !

A keď aj vädneme
jak stromy nemé,
tak, ako ten kvet vo svete -
- zavlaž nás!

Milosťou náramne,
že nech Ti zakvitneme
tak, ako lúka v lete.

A ku Tebe nech vzlietneme
jak holúbä vo vzlete.

Každý deň

Každý deň sa
znova, znova
vo svete túlaš,
keď zaznie hlas,
čo Ťa volá,
topánky obúvaš.

Ide za svetlom
každá Tvoja bunka.
A Ty za ním túžiš.
Tvoj je svet - ten
vôkol slnka,
a Ty aj s ním krúžiš.

Tvoj tieň - ten krúži s Tebou,
a Ty s ním kroky rátaš.
Deň Tvoj občas chutí blenom,
kríž tlačí jak zát'až.

Ty však len nezves plecia
bezhlavo tam k zemi - dolu.
K pomoci si pozvi srdcia,
čo dávajú dobrú vôľu!

Pár milých viet,
čo darujú priatelia,
viac dobrých liet,
čo v láske pramenia.

Bezdomovec

Doráňané nohy
vláči chudák -
- ten na ulici.
Bezdomovec skoro nahý.
Bijú ho tu po líci.

Chodí on, vieš,
medzi ľud'mi,
ako mnohí, ako mnohí.
Čaká jar - tú,
ktorú dáš mu.
Liek na nohy,
liek na nohy.

Ľudské srdcia
nech rozkvitnú
láskou vrúcnou
k blížnemu.

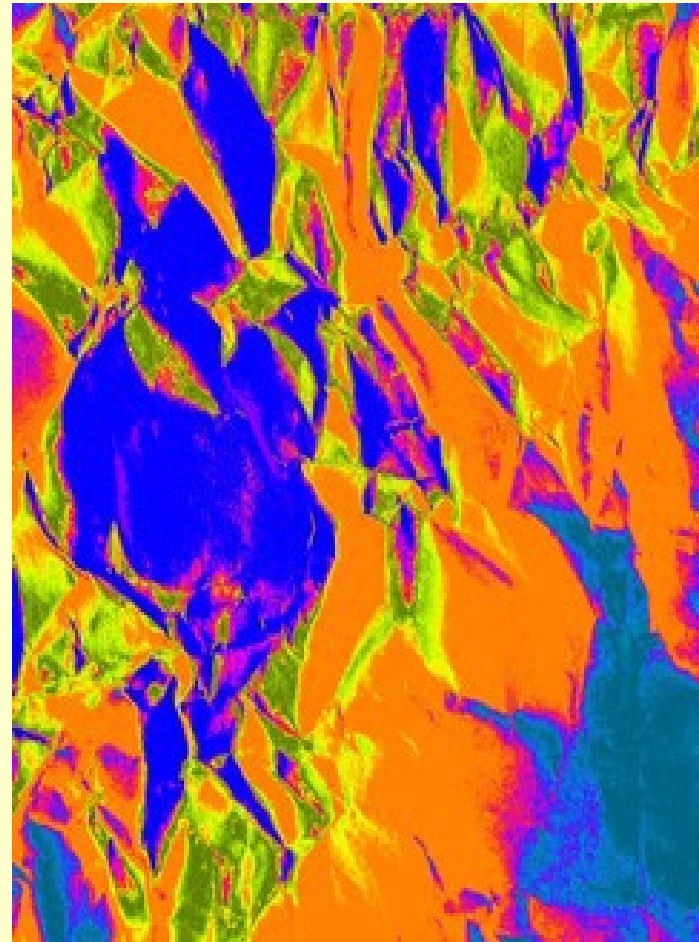
Nové časy
nech nám svitnú,
Pána - láskou
vernému.

Čistému ver srdcu
v hrudi
človeku to milému.
Skutky lásky -
- tie mu vzbudí
k blížnemu aj inému.

Bezdomovec poteší sa
tiež obedu teplému.
Nad ním človek,
Ty zmiluj sa,
daj Ty lásku aj jemu.

Boh na teba
z Neba hľadí.
Ako sa Ty zachováš ?
Pokor seba,
rozbor ľady.
Horúci čaj či podáš?

Horúci čaj,
čo podal si,
hreje veru tam až v Nebi.
Bezdomovca tiež pri srdci.
Radostný Pán z toho vie byť.

Zrod Jóbovho náreku.

Najprv len
nemilosrdný
pocit.
Krutého osudu.
Taká drzá
ťažoba.
Vymeriava si
parcelu v hrudi.
Čosi zavrelo

hrdlo
ako zámku.
Svalnatí mímovia
privierajú
štiplavé brány
viečok.
A prúdy náreku
lavínou rozsekli
ticho ...

Pánov básnik

Kade chodím,
tade básnim,
Božie srdce,
Lásku hlásim.

Ľudí ľúbiť
stále chcem.
Nechcem nikdy
dávať blen.

Pred Bohom,
čo cesty kríži,
klaňať sa chcem,
chcem sa znížiť.

Božia sladkosť odveká
nech len tečie zo srdca.
Božia rieka života.
Živá voda horúca.

Ďakujem Ti, mama moja

(Pre moju mamu a pre všetky ostatné mamy.)

Ďakujem Ti, mama moja,
za tú Tvoju lásku,
aj keď viem, že z lásky mojej
máš Ty občas vrásku.

Viem, že práve vrásky Tvoje -
- tie sú z Tvojho srdca.
K vráskam Tvojim
dary mnohé,
tá láska horúca.

Ako v Nebi

Mamka svojmu dieťaťu
s Láskou veľkou pripravuje
malý, malý chutný chlebič,
a tak sme spolu
tu na Zemi,
ako v Nebi,
... ako v Nebi.

Na harfe života

Na harfe života
prstami preberáš.
Keď príde clivota,
v smútku sa obzeráš.

Či príde Záchranca,
ten Božský Spasiteľ ?
Života Ochranca,
nie slzy na prídel.

Pri ňom je radosť tá,
nefalšovaná, pravá.
A duša Tvoja rozosmiata
je tu navždy mladá.

To On Ti ponúka,
v chráme Ťa čaká !
Krížov plná lúka
nech Ťa neľaká.

Svetlo

Svetlo je tam - kde je
Ježiš v našich srdciach.
Cit pravý nám vleje,
už niet zo tmy strach.

Do tej tmy Syn Boží
nám láskou zasvieti.
Do srdc nám cieľ vloží:
Byť jak Božie deti.

Keď príde Ježiš
a zaklope na dvere,
povieš, že veríš?
Že žiješ vo viere ?

Ponuka

Hľa - tu je pomocná ruka,
Toho, čo hľadá dnuhá,
čo Ti bratom chce byť,
čo s tebou vždy chce žiť.

Tak začnime spievať znova,
čo staré časy schová.
Keď len láska zaváži,
a hľadiet' vpred sa odvážiš.

Pod' teda so mnou tam,
kde na nás čaká Boh a Pán.
Kde Nebo blahom tancuje,
a s blaženosťou hoduje.

Pod' teda so mnou tam,
kde na nás čaká Boh a Pán !

Kvety Ti darúvam

Kvety Ti darúvam
Tých svojich úsmevov.
Každý deň začínam
darom tým - úsmevom.

Tvoje oči každý deň
radosťou rozžiarim.
Otvor ich, pozri len,
nech sa z nich zapálím.

Oheň Ti horí v nich.
Ja sa ním ohrievam.
Láskou Ty daruj mi,
nech z neho okrievam.

Oheň z nich srdce mi
láskou Ti zapáli.
Horúce slovami,
radosťou zažiari.

Vyznanie

Ja verím, verím v toho Boha,
čo zmysel žitiu, bytiu dodá.
Čo zomrel za nás na kríži.
Čo k človeku sa priblíži.

Keď ranený ho volá,
Boh v láske k nemu koná.
On srdca rany vylieči
a láske k dobru neprieči.

On srdcu silu lásky dá
tak milú, vrúcnu v Duchu má.
Keď sa Ježiš usmieva,
milosť - tá sa zaskvieva.

Svetlo života

Tak chyt' sa ruky, čo On núka!
Do srdca pozri - pozri dnuká.
Vznes sa Ty do Jeho sfér,
dúfaj, miluj, v Neho ver !

Verím, že On rád Ťa má,
verným Jemu život dá.
Život v láske naveky,
v Nebi nie sú náreky.
Verím, že On rád Ťa má,
verný Jemu život má !

Svetlo svieti mi už roky
pre dušu a tiež na kroky.
Kroky môjho života,
môj Boh mi ich preráta.

Jeho slová - tip môj istý!
Jeho krv mi dušu čistí.
Od podknutí, od hriechov,
od pádov aj pokleskov.

Svoju krv On za nás vylial.
Potupnú smrť za nás prijal.
Aby sme my v novej chvíli
novú nádej znova žili.

Novú nádej On nám dal,
Z mŕtvych na tretí deň vstal.
Aby každý, kto v to verí,
nebál sa, keď smrť sa cerí.

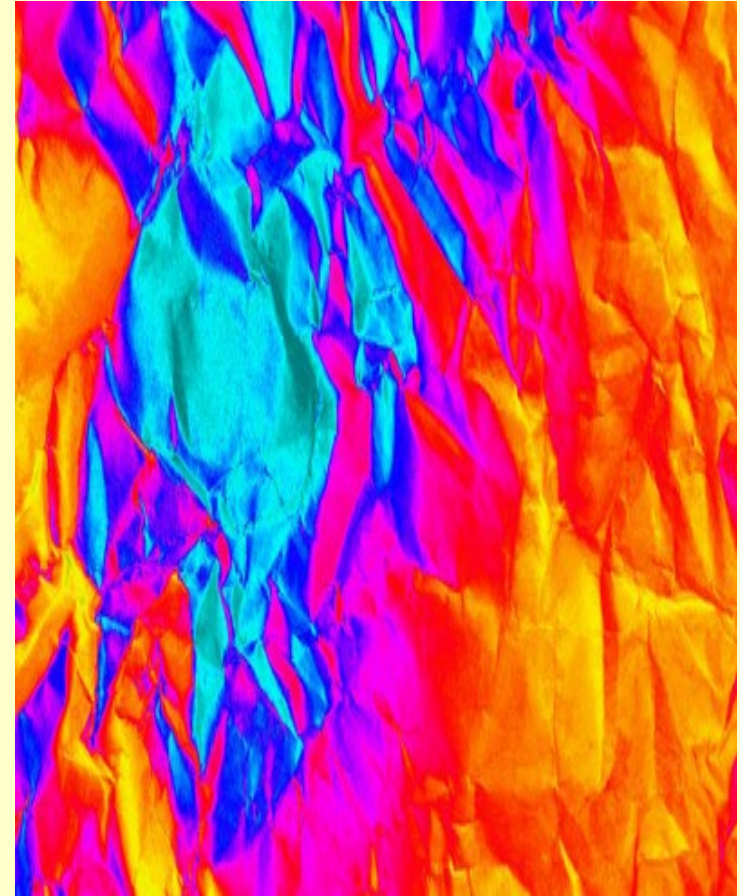
Slobodný pre Ježiša

Ty nemusíš siahať po jede,
čo vedie slepých ku biede
hriechu.

Ty nemusíš hrešiť za rána,
by nebola v srdci tá rana
prieku.

Ty nemusíš hriechu ustúpiť,
a dať ústam tmou tupiť
milosť.

Ty nemusíš hriech okúsiť,
a môžeš chcieť v nebi žiť
večnosť.

Kriste náš ...

Kriste náš, Boh si Ty !
Máš výsost' najvyššiu.
Som tebou obmytý,
môj Boh si Ježišu.

V srdci Ťa nosiť chcem,
hriať Ťa v svojom srdci,
naveky a každý deň,
navždy byť horúcim.

Nech sa mi stane
podľa Tvojho slova.
Podľa Tvojho slova
nech sa mi stane.
Ja volám k Tebe znova,
a vystieram svoje dlane.

Šumíš mi listami vo vetre,
hereješ ma teplou polievkou.
Sprevádzaš cestami po svete.
Spievaš mi výškou odvekou.

Všade ma čakáš,
nech prídem kdekol'vek.
Stále ma hľadáš,
hoc som aj človek.

Zmiluj sa, Bože !

Zmiluj sa, Bože!
Nad hriešnikmi - nami.
Sám človek čo zmôže,
unášaný snami?

Aj ja - ako mnohí,
padám tu pred Tebou.
Trasú sa mi nohy,
no Tys mojou nádejou !

Tvoja iskra svieti,
svieti v mojom bytí,
ako rybka bystrá,
čo ma sýti v žití.

Z tých dvanástich košov,
z tých - ver - z tých,
s raňajšou rosou
zázrakom uvitých.

Otvor sa mi !
Nech vyliečim sa z rána.
Súciť s nami !
Ty výšok nebies brána!

Tú prosbu ľuďí odvekú,
čo pristane človeku,
že túžbu v srdci mám,
byť s Tebou navždy v Nebi,
a nebyť nikdy sám.

Obrátenie

Hriešnik som ja,
a o milosť prosím.
Ťarcha je to náramná,
čo v svedomí nosím.

Hriech, ten v duši ťaží,
a kludne dýchať nedá,
viac jak more váži.
Moja tvár je bledá.

Hriešnik som ja.
Kto ma spasí ?
Začať znova ...
Kde tak asi ?

Môžem Ti tip taký dať:
Začni svojou ľútosťou
k Bohu sa hneď obracať!
Za jeho túž milosťou!

Hriechy svoje ľutujem !
Túžbu k tomu pridávam:
Polepšiť sa hneď aj chcem,
Božou cestou vydávam.

Spasiteľ

Z lásky k nám ...
Na kríži vypoľ hrud'.
Z lásky k nám ...
Sa z kríža nechcel hnúť.
Z lásky k nám ...
Aj keď prišla smrť.
Z lásky k nám ...
Na kríži vypoľ hrud'.

Jesenné zamyslenie

Prines mi prosím,
poklad slov !
Ku nim pridaj
náznaky úsmevov !
Ty -
- deň náš každodenný !
Teraz máš jesenné vrásky
od nostalgických dažďov.
Opadané listy
nenaplnených snov
Ti korunujú hlavu.
Pripomínaš mi
večnosť
už svojím počtom.
Si opúšťaný
našou večernou modlitbou.
Aby som
nezabudol
na konečný cieľ.
Cieľ našich ubolených ciest.
Tam - kdesi v Nebi.

Kráčaš...

Kráčaš, kráčaš človeče,
a nevieš pozrieť kam.
Ruku Ti dám na plece:
" Pozri hore - k Nebesám !

Tam čaká Ťa Boh milý - Pán,
ponúka hostinu milostí,
a nemusíš sa viac báť rán,
že osud svoj si nazlostíš !

Tam dlhý, dlhý čas,
a v novom až na veky,
tam lásky, krásy jas,
ten život v Bohu odveký.

Príde ku svojim On,
a slzy im osuší.
Kde má Boh svoj trón,
tam spev Nebo ozvučí.

Za chvíľu zaklopeš ...

Za chvíľu zaklopeš
na bránu večnosti.
Pomni len, či budeš
Ty v Jeho milosti.

V milosti Jeho,
a v Jeho bezpečí.
Kde Božie nebo,
tam hriech Ti nesvedčí.

Tak chyt' sa ruky,
čo On Ti ponúka.
A pohľad' na roky,
čas, čo Ti uteká.

Hriechy odlož hneď k ránu,
ľútosťou ich porátaj.
Chod' za Ním Ty do chrámu,
tam Ježiš čaká Ťa.

Boží pátrač

Hľadá, hľadá...
Hľadá Ťa,
veriť mu môžeš.

Hľadá, hľadá...
Hľadá Ťa,
neznavený z chôdze.

Za Tebou, za Tebou...
Za tebou
túži.

Či sa Ty bez Neho...
Či sa Ty bez Neho
hriechom súžiš.

Za Tebou ide Boh,
a neúnavne hľadá.
V skálí a trní ...
Kde je ovečka malá ?

Krv Mu ide z nôh.
Odkiaľ On tróni.
Tam bys šla rada.

Pre Teba On dary má.
Na zemi aj v Nebi.
Ver, Tebe ich ponúka!
S Tebou tam chce byť.

Pri prameňoch rieky
večného života.
V radoostiach na veky,
nie je tam clivota.

Pomôž, pomôž!
Pomôž Bože!
Keď nevieme
si rady.

Pomôž, pomôž!
Pomôž Bože!
Veď - bez Teba
sme slabí!

Váha lásky

Čo má váhu ?
Len to, čo je
ťažké ?

Mešec peňazí ?
Čo už mnohé pokazil ?

Hľa - jablčko
v rukách starenky.
Akú váhu má,
keď starká ponúka ?
Akú váhu má
úsmev matky ?
A či priateľ'a ?
Pohladí srdce.
Pohladia vrásky.
Aj
slová horúce:
Hľa, daj si !

Ponúkni sa
z môjho !
A otvára sa
rovno srdce !

Je teda jasné,
že váhu má
len čistý
lásky cit.
A ten,
že vie
najviac
zavážiť.

Ak chceš

Ak chceš ...
... tak príd'.
... na kus ...
reči.

Zohrejú Ťa ...
snád' ...
... môjho srdca ...
veci.

Tkáčka

Tvoje ruky
a Tvoje oči
chodia
s Tebou po svete.
Utkávaš mi
životné príbehy.

Keď ich tkáš,
myslíš aj na mňa.
Príbehy nákupov,
príbehy stretaní ...
A Tvoje ústa
mi večer darujú
Tvoj deň.
Tvoj pestrý brokát,
Tvoj pestrý deň.

Jesenný staničný čardáš

Preskúmajte ten deň !
Na staniciach krajov.
Schúlených
pod jesennými dažďami.

A listami,
čo tancujú
s vetrom opreteký
jesenný čardáš.
Tá-dá-tadadada,
tá-dá-tadadada.
A koľajnice snažení
si kdesi v diaľke
dávajú
s niekym
nikdy nenaplnený
bozk.

Po nedeľnom obede.

Nasýtený otec

s úsmevom na tvári
hlasom milo zmäknutým,

hlasom milým od nehy

rozprával.

A v očiach šibal

iskra zažiari,

a srdcia nám sýtili

žitia jeho príbehy.

Jesenné myšlienky

Úrodu ďalšiu zas
vozíme do komôr,
niečo sa zavará
do čistých pohárov.
Daždívý Severák zaspieval
nám od hôr,
na kraj náš malebný
jesenných pohľadov.

V hajlokoch priatelia
nemajú o nás strach.
Čakajú so sklienkou
plnou na nás.
Maľujú zážitky
na starých tapetách,
maľujú zážitky
tých letných krás.

Jablčka sa smejú
zo stola, z taniera,
potierajú sa našimi pohľadmi.
Z ich srdiečok
balzam nám vyviera
na stole s plnými pohármi.

Dýchaj tvojimi
nežnými ústami !
A zrátaj tie úvahy !
Sadneme si trochu
na medzi v ústraní,
veď skončili už
leta námahy.

Z ovocia viniča
sny sa Ti nezničia.
Do ohňov rán,
liek Ti ja dám.

Toto je pre Teba.
Lásku ja mám.
Vraví Ti Boh,
Vraví nám Pán.

Pod' !

Pod' !

A vypočuj si.

Tlkot.

Môjho srdca.

Možno...

... že ...

Ťa poteší.